

[Fiskeriministeren]

ved en bedre håndtering af de fangster, der hentes op. Men det er min bedste vurdering, at der også må tages et skridt i retning af en vis reduktion af flåden, og jeg mener ikke, der er nogen betænkeligheder ved at anvende det beløb, vi her foreslår stillet til rådighed, nemlig 50 mill. kr.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Kristen Østergaard, at dette er en ordning, der alene gælder for 1979, og at man godt kan kalde det en forsøgsordning. I hvert fald vil det være sådan, at vi i løbet af 1979 indhenter såvel praktiske erfaringer med administrationen af den som erfaringer med, til hvilke bådtyper skipperne vil ønske at anvende denne lov.

Jeg er meget enig i de betragtninger, hr. Bjørn Poulsen og hr. Svend Haugaard og andre var inde på, om, at det er mere positivt, hvis vi er i stand til at afhænde vores overkapacitet til anvendelse for f. eks. u-lande, end at bruge øksen til en direkte op-hugning. Det er klart mere positivt, og som lovforslaget er formuleret, åbner det da også adgang til, at der kan ydes støtte også til denne karakter af ophør med fiskeri på danske kvoter.

Inden jeg går over til reguleringsloven, vil jeg gerne gøre nogle ganske få bemærkninger til hr. Erlendsson. Hr. Erlendsson plejer at blive vred på mig, når jeg opremser de misforståelser, jeg noterer i hr. Erlendssons indlæg, så det skal jeg undlade på denne dag og skal alene give oplysninger til hr. Erlendsson og til tinget og måske til sidst en konstatering.

Den første oplysning, jeg skal give, er, at Danmark fortsat er den største fiskerination i EF. Her kan jeg godt sige til hr. Erlendsson, at det, med det udgangspunkt der var, ikke har været nogen let opgave at sikre, at det fortsat er tilfældet, men jeg konstaterer kun, at det er tilfældet.

Det andet, jeg skal oplyse om, er følgende. Når hr. Erlendsson er så bekymret for det danske industrifiskeri og siger, at den danske regering slet ikke har varetaget dets interesser, er jeg nødt til at sige, at den referenceperiode, som har dannet grundlag for de forhandlinger, vi har haft om kvotefordelinger og fiskerimuligheder i EF, er perioden 1973-1976. I denne referenceperiode har vi i snit af de tre industrifarter tobis, brisling og sperling fisket 996.000 t. I 1978 har vi fisket

1.086.000 t af de samme arter. Det er i hvert fald en del af det resultat af regeringens forhandlinger, der er så elendigt, når det udlægges af hr. Erlendsson.

Konsekvensen af det, hr. Erlendsson siger, og det, som er forudsætningen for, at vi kan gøre, som hr. Erlendsson ønsker vi skal gøre, nemlig at fastsætte, så vidt jeg forstod, ubegrænsede kvoter og lade danske fiskere fiske fuldstændig, som de har gjort tidligere, er at vi gennemfører en ophævelse af Norges, Sveriges, Polens og Sovjetunionens udvidelse af deres fiskerizoner, og jeg er nødt til at sige til hr. Erlendsson, at det ikke står i den danske regerings magt, ja, end ikke i dette folketings magt at foretage noget sådant.

Jeg skal herefter vende mig til reguleringslovforslaget, der utvivlsomt er det lovforslag, som har givet anledning til de mest kritiske bemærkninger. Jeg skal ikke modsige de ordførere, der har givet udtryk for, at vi her står over for en lov, der indeholder en ganske stærk bemyndigelse til ministeren. Jeg kan imidlertid levende forestille mig en række situationer i fremtiden, hvor det havde været mere behageligt for ministeren ikke at have haft en sådan bemyndigelse, men i stedet for have haft en klar lovparagraf, der sagde, at tingene skal gøres sådan og sådan, og de og de foranstaltninger skal gennemføres. Det er altså ikke ud fra et behagelighedsprincip, at jeg kommer til folketinget og beder om en bemyndigelse til at foretage de nødvendige foranstaltninger.

Når jeg har fremsat et lovforslag af denne karakter, er det ud fra ønsket om, at vi til enhver tid skal være i stand til at gennemføre de foranstaltninger, som er nødvendige dels i konsekvens af de indgåede internationale aftaler, dels for at sikre en fornuftig anvendelse af de ressourcer, Danmark har til rådighed. Jeg tror ikke, jeg over for folketinget behøver i detaljer at redegøre for, hvor kompliceret denne situation er, og hvilken udvikling vi har været inde i de seneste år. Det er jo ikke en udvikling, der er ført til ende; vi er stadig i en situation, hvor der er betydelig usikkerhed, som adskillige har omtalt, og vi er også i en situation, hvor vilkårene eksempelvis for fiskeri i andre landes zoner og vilkårene for fangstmængder på de enkelte kvoter varierer ganske stærkt, også fra år til år.

Jeg har været glad for at notere, at de fleste ordførere har kunnet støtte meget betyde-